

былъ мѣтилъ водѣ-тѣ, и не имъ оставалъ да пѣжтъ
 стрѣмъ водѣ. А онъ отвѣщалъ, и рѣкалъ: тамъ рѣка
 не съ мѣти така, потрібно е азъ ѿ глѣдъ да оумрѣ.
 Това сказаніе поучава: че и строители-тѣ градскіи,
 гѣва наипаче дѣйствѣватъ и печалѣтъ неправедно, ко-
 го отѣчества-та и соотѣчественны-тѣ си вѣркатъ, и
 ѿнъ протѣкъ другѣго повдѣгатъ.

Маймѣна-та и Делфінъ-а. 88.

Понѣже е было нѣкоги обычаи, що то сѣкѣи, коѣто
 плава по морѣ, да има съсз себе си въ корабль-а
 ѣлки кѣченца и Маймѣны за разговоркѣ и оутѣшеніе
 плаваніе-то; за това нѣкой челоуѣкъ, като плавалъ съ
 рабль, ималъ съ себе си и една Маймѣнѣ. Като дости-
 гали до краище-то Аттическо называемое Сѣніонъ, послѣ-
 ю повдѣгнала съ една голѣма вѣра. И понѣже съ пре-
 атѣлъ корабль-а, и сѣчки-тѣ глѣдали съ плаваніе да
 извѣвѣтъ, плавала и Маймѣна-та. А нѣкой Делфінъ
 то ѿ видѣлъ, и понѣже сѣкалъ, че былъ нѣкой чело-
 ѣкъ, подлѣжилъ съ подъ нѣжъ, и като ѿ зѣлъ на
 рѣзъ-а си, и носилъ ѿ кѣмъ край-а на сѣхо. Като до-
 стѣгнали до пирейско-то пристанище Адинѣйско, Делфінъ-а
 опѣталъ Маймѣнѣ-тѣ: Адинѣнинъ ли е рѣдомъ! И по-
 же она рѣка, че была имѣла въ Адинѣ славны ро-
 тели, пакъ ѿ попыталъ, да ли е познала Пирѣ-а сѣ-
 чъ пристанището. А Маймѣна-та, зашто сѣкала, че и
 ѣлъ хоратѣвалъ за нѣкого челоуѣка, рѣка: че Пирѣй
 ѣлъ на нѣмъ весьма великъ прѣатель и познавица. А Дел-
 фінъ-а съ разгнѣвилъ за една толикѣ голѣмѣ лажѣ, на-
 опѣлъ ѿ въ морѣ-то и ѿ оудѣвилъ.

Това сказаніе поучава: че има нѣкои такива чело-
 ѣцы, коѣто незнаѣтъ истинѣ-тѣ, а чѣни имъ съ, че